

HOIDA
VIESTI
VÄLITÄ
KUUNTELE

DIAKTORI

Diakonia-ammattikorkeakoulun sidosryhmälehti

TIEDON UUDET VÄYLÄT

VERKKOKURSSI HAASTAA OPETTAJAN JA OPISKELIJAN s. 3 • MEDIAMYLLYSSÄ SYNTYY OPETUSMATERIAALIA s. 5 • SAIRAAHOITAJA SUKKULOI POTILAAN JA TIETOKONEEN VÄLILLÄ s. 8 • KUUROT INNOSTUNEITA UUDESTA TEKNIIKASTA s. 10

HYVÄ ELÄMÄ TIETOYHTEISKUNNASSA

Pääministeri Matti Vanhasen hallituksen tietoyhteiskuntaohjelma on luonut kansallisen tietoyhteiskuntastrategian vuosille 2007–2015. Sen nimenä on Uudistuva, ihmisläheinen ja kilpailukykyinen Suomi. Visio ja tavoite on kiteytetty seuraaviin sanoihin: hyvä elämä tietoyhteiskunnassa.

Ihmisläheisyyden ajatus on ilmaistu jo strategian nimessä. Uudistuvan, ihmisläheisen ja kilpailukykyisen Suomen yhdeksi tavoitteeksi kaavaillaan sosiaalisen ja alueellisen tasa-arvon edistämistä. Tämä on haaste, sillä tietoyhteiskunnan palvelut edistävät herkästi muutenkin jo hyvinvoivien ja hyvissä ”sisätoissa” olevien asemaa.

Strategia lähtee siitä, että kaikilla kansalaisilla on oltava mahdollisuus hyödyntää tietoyhteiskunnan palveluita asuinpaikasta sekä sosiaalisesta ja taloudellisesta asemasta riippumatta. ”Uudet sähköiset palvelut, kuten virtuaalitulkit, parantavat erityisryhmien asemaa ja osallistumismahdollisuuksia”, strategiassa todetaan. Diakonia-ammattikorkeakoulun Turun toimipaikassa on viime vuosina kehitetty juuri etätulkkauksena toteutettavaa viittomakielen mobiilitulkkausta. Myös Pieksämäellä Diak Idässä tuetaan hanketyöllä erityisryhmien asemaa tietoyhteiskunnassa.

Ammattikorkeakoulut pohtivat parhaillaan esteettömyyttä Diakin vetämässä hankkeessa, johon liittyy mitä syvimmin tietoyhteiskunta-näkökulma. Strategiassa ei esiinny esteettömyys-käsitettä juuri ollenkaan. Vain unelmoitaessa Suomen tulevaisuutta nähdään, että ”Suomi-ilmiön perustan muodostavat

tavat tasapainoinen sosiaalinen ja alueellinen tietoyhteiskuntakehitys, yhteentoimiva ja esteetön tietoyhteiskuntainfrastruktuuri sekä vahva luottamus (tieto)yhteiskunnan toimijoihin ja palveluihin”.

Esteettömyyden sisältöä strategia kuitenkin avaa: ”Heille, jotka eivät iän, vamman, sairauden tai muun syyn vuoksi voi tai halua käyttää verkkopohjaisia palveluita, on varmistettu mahdollisuus palveluiden käyttöön kehittämällä monikanavaisia palveluita sekä henkilökohtaista avustajakoulutusta ja -toimintaa”. Strategia asettaa tavoitteeksi sen, että erityisryhmät on otettava huomioon myös laitteiden ja palveluiden kehittämistyössä. Tästä painotuksesta tulee antaa täysi tunnustus strategian laatijoille.

Kovin vähälle käsittelylle strategia jättää tietoyhteiskunnan varjot. Ongelmia käsitellään vain lasten ja nuorten kannalta, mikä on tietysti tärkein ryhmä. Mutta kyllä aikuisväestölläkin on tietoyhteiskunnassa monta loukua. Kuka jää kiinni ns. aikuisviihteeseen, kuka peleihin, kuka viihtyy hömpässä, kuka käyttää verkkoja rikollisiin tarkoituksiin... Tunnetuimmat ja ikävimmät tapaukset liittyvät tietoverkkojen käyttöön pedofiilien yhteydenpitoon ja materiaalinvaihtoon.

Strategiassa peräänkuulutetaan tietoverkkojen turvallisuudesta ja riittävästä mediakasvatuksesta huolehtimista. Psykologian tohtori Anu Mustonen ja professori Lea Pulkkinen tekivät Eduskunnan tulevaisuusvaliokunnalle tietotekniikka- ja mediakasvatuksesta laajalajaisen selvityksen jo vuonna 2003.

Lisätietoa tarvitaan yhä erityisesti erilaisten teknologioiden vaikutuksista netti- ja peliriippuvuuden syntymekanismeihin sekä virtuaalikokemusten vaikutuksista identiteetti-kehitykseen, sosiaalisiin taitoihin, aivotointoihin ja muihin kehityksen osa-alueisiin, toteavat tutkijat selvityksessään.

Kun tietoyhteiskuntastrategiaa aletaan toteuttaa, tulisi tätä varjojen aluetta selvittää ja toimia ongelmien ennaltaehkäisemiseksi. Muutoin kaikkien kohdalla ei toteudu – strategian slogania lainaten – hyvä elämä tietoyhteiskunnassa.♥

Lisätietoja:

www.tietoyhteiskuntaohjelma.fi

http://www.eduskunta.fi/fakta/julkaisut/ekj1_2003.pdf

JORMA NIEMELÄ

*Diakonia-ammattikorkeakoulun rehtori
jorma.niemela@diak.fi*

DIAKTORI Diakonia-ammattikorkeakoulun sidosryhmälehti 4•2006

Päätoimittaja: Jorma Niemelä

Toimituspäällikkö: Niina Hytönen

Toimitus: Marika Hiltunen, Jaana Hintsanen, Karoliina Karjalainen, Soila Lindholm, Mikko Lindqvist

Ohjaava opettaja: Riitta Liede

Toimitusneuvosto: Jorma Niemelä (pj), Eija Rantanen, Eila Hannula, Jari Helminen, Riitta Leskinen, Marianne Ilmoniemi

Taitto: adWise

Painopaikka:
Vammalan Kirjapaino Oy

Painos: 6000 kpl
ISSN 1795-4991

Seuraava numero ilmestyy maaliskuussa 2007

Osoitteenmuutokset:
paula.ojala@diak.fi

Toimituksen osoite: Diakonia-ammattikorkeakoulu (Diak), Turun toimipaikka
Lustokatu 7, 20380 Turku • Puh. (02) 4123 718
www.diak.fi • etunimi.sukunimi@diak.fi

MIKÄ ON DIAK?

Diakonia-ammattikorkeakoulu (Diak) on valtakunnallinen, yli 3000 opiskelijan verkostoammattikorkeakoulu. Koulutusyksiköt sijaitsevat Helsingissä, Järvenpäässä, Kauniaisissa, Lahdessa, Oulussa, Pieksämäellä, Porissa ja Turussa.

Diakonia-ammattikorkeakoulussa opiskellaan hoitotyön, sosiaalialan, viittomakielentulkin ja viestinnän koulutusohjelmissa. Diak on myös Suomen suurin kirkollisen alan ammattikorkeakoulu.

Työelämälle on tarjolla monia palveluja, kuten räätälöityä koulutusta sekä tutkimus- ja kehittämisspalveluita. Diak on aktiivisesti mukana työelämässä harjoittelujaksojen ja hankkeiden kautta.

VERKKOKURSSI HAASTAA OPETTAJAN JA OPISKELIJAN

Vuorovaikutus ohjaajan ja ohjattavan välillä perustuu verkko-opiskelussa näppäimistön painalluksiin, mutta näin sen on todettu onnistuvan joskus jopa paremmin kuin kasvotusten.

Teksti ja kuvat: Mikko Lindqvist

– Minä en ainakaan tarvinnut enempää henkilökohtaista vuorovaikutusta, sanoo vanhustyön verkkokurssin käynyt monimuoto-opiskelija **Liisa Hannola**.

– Kurssin alkaessa tapasimme opettajat ja myös kesken kurssia pidimme välitapaamisen. Lisäksi keskustelualueella vaihdettiin postia aktiivisesti. Joskus olisi ehkä kaivannut nopeampaa vastausta opettajilta, mutta silloin otin puhelimen käteen, muistelee Hannola.

Opetusministeriön tavoite lisätä verkko-opiskelua luo esteettömyyttä opiskeluun, mutta samalla se luo myös haasteita sekä opettajille että oppilaille.

VanheNet-vanhustyön verkkokurssia kollegansa **Emma Kaivosen** kanssa opettava **Vuokko Nietola** kertoo aluksi pelänneensä, että oma rooli ohjaajana jää verkkokurssissa taustalle, ja keskustelu jää puuttumaan oppimistilanteesta.

– Yllättävän hyvin opiskelijaa pääsee kuitenkin ohjaamaan. Ehkä jopa henkilökohtaisemmin kuin normaalisti. Kynnys verkon kautta kysymiseen on alempi kuin kasvotusten, Nietola hymyilee.

VANHUSTYÖHÖN SUUNTAUTUVAT LÖYDETTIIN VERKOSTA

Diakin Porin toimipaikassa ei ole kolmeen vuoteen järjestetty sosionomin amk-tutkintoon sisällytettävää 30 opintopisteen vanhustyön kokonaisuutta, jonka kautta erikoistutaan vanhustyöhön.

– Tuntuu, että vanhustyö ei ole nuorilla muodissa juuri nyt. He vieroksuvat sitä jollakin tavalla, ja aivan turhaan. Usein oltuaan kesätöissä esimerkiksi vanhainkodissa he tulevat sanomaan, että olisivat sittenkin olleet valmiita erikoistumaan vanhustyöhön, toteaa sosiaalialan lehtori, Diakin Porin toimipaikan virtuaalivastaava **Rauli Vuorela**.

Aivan täysin opiskelijat eivät kuitenkaan ole menettäneet mielenkiintoaan vanhustyötä kohtaan, vaan VanheNet on tuonut siihen aivan uutta puhtia. Verkko-opintojakso kerää vuosittain useita opiskelijoita vanhustyön pariin. Pelkääntään tietokoneen ruudulta vanhustyötä ei kuitenkaan opiskella, vaan kurssin aikana opiskelijat jalkautuvat vanhusten pariin

haastattelemaan heitä vaikkapa kotikunnan palveluista.

– Sanoisin, että nuoret ovat kuitenkin kiinnostuneita vanhuudesta ilmiönä. Tavallaan siitä, mikä meitä kaikkia odottaa, Vuorela pohtii.

– Tämän kompaktin kokonaisuuden avulla he tyydyttävät uteliaisuutensa, täydentää Nietola.

– Vanhustyö on haaste tulevaisuudessa. Suuntaudun mielenterveys- ja päihdetyöhön, ja verkkokurssista sain itselleni osaamista myös vanhustyöstä. Kurssi oli

syvempi kuin odotin, ja sain siitä hyvän näkemyksen käytännön vanhustyöhön. Lisäksi tällaiselle kolmen lapsen äidille sopi erityisen hyvin se, että ei tarvinnut lähteä koululle edes palauttamaan tehtäviä, luettelee Hannola.

OPETTAJUUDEN UUSI ULOTTUVUUS

Vanhustyötä verkossa opettava Nietola sanoo uuden työmuodon tuoneen aivan uusia tuulia myös omaan arkeen opettajana.

– Jo pelkkä verkkoalustan käytön oppi- ➤

Opiskelija Liisa Hannola, lehtori Vuokko Nietola ja vuorovaikutuksen välineet. Verkko-opiskelussa vuorovaikutus tapahtuu sähköisesti.

minen oli haaste, jonka näin kehitysmahdollisuutena.

Nietolan mielestä opiskelijat eivät ole ainoita, jotka saavat verkko-opiskelusta ajallista hyötyä.

– Ainakin itse olen kokenut mukavana sen, että voin itse ajoittaa, milloin luen opiskelijoiden tekstejä ja olen paikalla netissä vastaamassa kysymyksiin, hän sanoo.

Tosin Nietola löytää verkkotyöskentelystä myös riskejä opettajalle.

– Kurssin hyvä suunnittelu on ehdottoman tärkeää. Etukäteen pitää muistaa arvioida huolella, kuinka paljon resursseja sinulta itseltäsi vaaditaan kurssin ohjaamiseen. Myös kurssialustalla vierailujen määrä tulee päättää etukäteen. Jos tätä ei tee, saattaa uppoutua koneen eteen koko yöksi: palautteen antaminen heti usealle kymmenelle on mahdotonta.

PILOTTIHANKE ONNISTUI

VanheNet-verkkokurssi sai alkunsa vuonna 2002. Kyseessä oli Diakin Porin, Lahden, Järvenpään ja Pieksämäen toimipaikkojen yhteinen, opetusministeriön rahoittama pilottihanke. Projektin tarkoituksena oli luoda sosionomin koulutukseen laadukas vanhustyön verkkokurssi, jota eri toimipaikat voivat käyttää.

– Tavoitteeseen päästiin. Verkko-opetusohjelmia ei tarvitse enää kuin päivittää, jos esimerkiksi multimedian osuutta halutaan lisätä. Myös opiskelijat ovat antaneet kurssista positiivista palautetta, virtuaalivastaava Vuorela kertoo.

Rauli Vuorelan mukaan verkkokurssin tulee huokua laatua.

Verkko-opetuksen määrä on kasvanut kaikissa oppilaitoksissa viime vuosina. Vuorela kertoo, että Porissa Diakin tavoitteena on sisällyttää verkko-opintojakso jokaiseen opintokokonaisuuteen.

– Verkossa opiskelun määrän ei tosin tule olla pääasia. Mielestäni pitkän linjan tavoitteena tulee olla se, että jokainen kurssi on laadukas niin teknisesti kuin sisällöllisesti. Suurin vaara on, että opettajat ainoastaan siirtävät paperimateriaalinsa verkkoon. Siitä ei hyödy kukaan, Vuorela pohtii.

Käytännön ongelmat liittyvät usein tekniikkaan. Kaikki opettajat eivät hallitse tekniikkaa, jota verkkokurssin tekemisessä ja käytössä vaaditaan.

– Uskon, että tähän asiaan löytyy apu Mediamyllystä. Se auttaa Diakin opettajia kaikissa yksiköissä tuottamaan verkko-opimateriaalia.♥

Lisätietoja: rauli.vuorela@diak.fi,
vuokko.nietola@diak.fi,
emma.kaivonen@diak.fi

TEKNOLOGIALLA APUA IKÄÄNTYMISEN HAASTEISIIN

Hyvinvointitekniikka on yksi vastaus ikääntyvän väestön asettamiin haasteisiin. Sen avulla voidaan lisätä vanhuksen itsenäisyyttä ja turvallisuutta, ja auttaa vanhusta asumaan itsenäisesti mahdollisimman pitkään.

Teksti ja kuva: Jaana Hintsanen

Arkea helpottava teknologia on vielä vierasta monelle sosiaali- ja terveysalan ammattilaiselle. **Eija Noppari** Diakonia-ammattikorkeakoulun Lahden toimipaikasta muistuttaa, että uuden teknologian vierastaminen ja konepelko eivät suinkaan ole nykyajan eteen tuoma uusi asia.

– Jo 1800-luvun alussa oli vallalla konepelko, luddismi, joka loi kauhukuvaa siitä, että kone syrjäyttää ihmisen. Tänä päivänä meidän tulisi ajatella niin, että kone laajentaa käsitystämme ihmisten välisestä vuorovaikutuksesta.

HYVINVOINTITEKNIikka OSALLISTAA VANHUksIA

Teknologialla ei voida korvata ihmistä, mutta hyvinvointitekniikka voi parhaimmillaan parantaa vanhusten elämänlaatua ja osallistumista yhteiskuntaan.

Eija Noppari on mukana hankkeessa, jossa tuetaan sosiaali- ja terveysalan ammattilaisten ja kouluttajien valmiuksia hyödyntää hyvinvointitekniikan mahdollisuuksia. Lahden ammattikorkeakoulun koordinoimassa HYTKY-hankkeessa

pyritään lisäämään esimerkiksi vanhuksen tai vammaisen itsenäistä kotiasumista ja turvallisuutta sekä autetaan sosiaali- ja terveysalan työntekijöitä tai omaishoitajia heidän työssään.

OPISKELIJAT NETTITUKENA

Dementoituneiden ja omaishoitajien arjen sujumista tietokoneavusteisesti selvitetään myös Mara-hankkeessa, joka on osa laajempaa dementoituneen itsenäinen selviytyminen kotona -projektia. Hankkeesta

MEDIAMYLLYSSÄ SYNTYY OPETUSMATERIAALIA

Mediamylly, entiseltä nimeltään Verkkoklinikka, on Diakin Turun toimipaikasta käsin toimiva digitaalisen opetusmateriaalin tuotantokeskus. Tiimi tuottaa tilauksesta Diakin eri yksiköille ja muille oppilaitoksille verkkokursseja, joiden avulla verkko-opiskelusta saa kaiken irti.

Teksti: Mikko Lindqvist

– Verkkokurssien laadussa on yleisesti katsottuna paljon parantamista. Usein siirretään vain lähiopetusmateriaali verkkoon eikä muisteta, että verkossa oppiminen vaatii aivan erilaisen oppimisprosessin. Tätä pyrimme muuttamaan, pohtii opetusteknologian asiantuntija **Jarkko Elo** Mediamyllystä.

Elo toteaa Mediamyllyn palveluiden loppujen lopuksi säästävän rahaa oppilaitoksilta, ja mikä tärkeintä, helpottavan opettajien työtakkaa.

– Oppilaitoksille tulee kalliiksi kouluttaa useita opettajia monien ohjelmien käyttöön ja ostaa lisenssejä näihin ohjelmiin. Nyt on mahdollista saada laatua kustannustehokkaasti, Elo tiivistää.

Opetusteknologian suunnittelijaa harmittaa, että verkko-opetuksen yleistyttyä alettiin olettaa opettajien olevan asiantuntijoita digitaalisen opetusmateriaalin tuottamisessa.

– Eiväthän opettajat itse tee oppikirjojakaan, miksi verkko-opetusmateriaali olisi eri asia, hän kysyy.

MUUT OTTAVAT OPPIA

Mediamylly on pyörinyt reilun vuoden. Sinä aikana materiaalia on tuotettu paljon myös muihin oppilaitoksiin kuin Diakiin. Elo kertoo myös kiertäneensä muissa oppilaitoksissa puhumassa tilaaja-tuottaja-mallisen palvelun eduista.

– Monet muut ovat myös alkaneet organisoida materiaalin tuottamista vastaavalla tavalla ja luopuneet siten erittäin hintavista opettajien koulutustilaisuuksista. Tästä olen iloinen, hän toteaa.

Tähän asti Mediamyllyä on pyöritetty Diakin Turun toimipaik-

kan sisäisin voimin. Tulevaisuudessa palkataan kuitenkin ulkopuolinen projektipäälikkö.

– Sillä tuemme pyrkimystämme olla ensi vuonna merkittävä tekijä omalla alallamme etenkin Varsinais-Suomessa, mutta myös muualla Suomessa, Elo kertoo.

TUOTANTO KOOTAAN MATERIAALIPANKKIIN

Kaikki Mediamyllyssä Diakin toimipaikkojen tarpeisiin tuotetut materiaalit tallennetaan oppimateriaalipankkiin, josta kaikki diaklaiset voivat poimia niitä omaan käyttöönsä. Tällä hetkellä materiaalipankista löytyy noin 600 erilaista tiedostoa tekstiasiakirjoista videokuvaan ja kokonaisuun verkkokursseihin.

– Oman tuotannon lisäksi poimimme Diakin materiaalipankkiin parhaat palat kansallisesta materiaalipankista, Elo sanoo.

Oppimateriaalipankkia käytetään paljon, sillä kuukausittain sivustosta ladataan satoja tiedostoja. Tällä hetkellä sivuston käyttö on salasanasuojattu ainoastaan henkilökunnalle, mutta tulevaisuudessa on tarkoitus kehittää toimintaa sellaiseksi, että opettaja voi antaa opiskelijalle linkin johonkin materiaalipankin osioon.

– Tällä hetkellä verkko-opiskelun pyhä kolmiyhteys löytyy uudesta verkkoalustasta eli Blackboardista, materiaalipankista ja Mediamyllystä. Ne ovat toisiaan ruokkivia projekteja, Elo myhäilee tyytyväisenä.♥

Lisätietoja:

jarkko.elo@diak.fi, www.turku.diak.fi/mediamylly

vastaa Päijät-Hämeen ja Itä-Uudenmaan sosiaalialan osaamiskeskus Verso.

Samassa yhteydessä tuotetaan verkkosivusto, jossa Diakin Lahden toimipaikan opiskelijat ovat nettitukena omaisille. Sivusto tulee sisältämään esimerkiksi tietoa etenkin demensian ehkäisystä, hoidosta, apuvälineistä ja palveluista.

Tarkoituksena on kokeilla myös chatkanavaa, jossa sosiaali- ja terveydenhuollon ammattilaisten ja opiskelijoiden olisi mahdollista keskustella vanhusten ja heidän omaishoitajiensa kanssa.♥

Lisätietoja: eija.noppi@diak.fi

Eija Noppi uskoo, että uuden teknologian avulla helpotetaan arjen sujumista kotona.

Sosiaalisen yritystoiminnan pitää olla kannattavaa ja tuotteiden kilpailukyisiä kuten missä hyvänsä yrityksessä.

VERKOSTO YHTEISEN ONGELMAN RATKAISEMISEKSI

Eri alojen osaajat yhdistivät vahvuutensa tavoitteenaan luoda hedelmällistä maaperää sosiaaliselle yrittämiselle. Lisäksi yhteistyöllä mahdollistetaan vajaakuntoisten ja pitkäaikaistyöttömien työllistymistä Keski-Uudellamaalla.

*Teksti: Karoliina Karjalainen
Kuvat: Ari Koponen*

Sosiaalisesti yritykseksi luokitellaan yritys, jonka työntekijöistä 30 prosenttia on pitkäaikaistyöttömiä tai vajaakuntoisia. Muuten yritys toimii kuten muutkin yritykset, eli tuottaa markkinoille tavaroita ja palveluita, joista se saa tuloa.

– Keski-Uudenmaan työllisyystilanne on hyvä. Työttömiä on vain 5 prosenttia. Ongelmana on kuitenkin se, että noin puolet työttömistä on pitkäaikaistyöttömiä ja vajaakuntoisia. Samaan aikaan toisia aloja vaivaa työvoimapula. Meidän tehtävämme on rakentaa silta yritysten ja työtä vailla olevien välille, kertoo projektipäällikkö **Harri Kostilainen**.

Kostilainen on mukana SOSVOIMA-kehittämiskumppanuudessa, jossa osaamisensa ovat yhdistäneet Diakonia-ammattikorkeakoulu, Laurea-ammattikorkeakoulu, Uudenmaan vammaispalvelusäätiö,

Keskisen Uudenmaan kumppanuusyhdistys, Seurakuntaopisto ja Sosiaalitaito Oy.

VIESTINNÄN VOIMALLA RATKAISUJA

Kumppanit muodostavat alueellisen verkoston, joka työskentelee yhteisen ongelman ratkaisemiseksi. Verkosto yhdistää jäsentensä osaamisen, minkä avulla löydetään uudenlaisia ratkaisuja, joihin yhden jäsenen voimat eivät yksin olisi riittäneet.

– Verkoston jäsenet tukevat toisiaan vahvuuksillaan ja tuottavat tietoa sosiaalisen yrittäjyyden eri osa-alueilta. Tietoa jaetaan alueellisissa foorumeissa, joihin kutsutaan sosiaalisen yrityksen tukemisesta tai perustamisesta kiinnostuneita tahoja, tarkentaa Kostilainen.

– Tavoitteenamme on tukea sosiaalista yrittäjyyttä muun muassa levittämällä tie-

toa ja muokkaamalla yleisiä asenteita. Verkostomaisen toimintatavan avulla saamme lisää kontakteja ja painoarvoa sanomallemme. Tästä on esimerkkinä SOSVOIMAN kotisivut, joilla on alle vuodessa vierailut jo lähes 2000 kävijää.

TUOTTEIDEN OLTAVA KILPAILUKYKYSIÄ

Suomessa on 68 sosiaalisesti yritykseksi rekisteröityä yritystä. Niissä pätevät pitkälti samat säännöt kuin muissakin yrityksissä.

– Sosiaalisen yrityksen perustaminen on melko helppoa. Sellaisen voi perustaa, jos omistaa minkä tahansa tuottavan liikeidean. Toiminnan pitää olla kannattavaa ja tuotteiden kilpailukyisiä muiden yritysten tuotteiden kanssa, Varkaudessa toi-

mivan sosiaalisen yrityksen, Warkop Oy:n palvelupäällikkö **Hanna Ruohoaho** se-littää.

Warkop Oy on yritys, joka sekä tarjoaa työpaikkoja omassa liiketoiminnassaan että valmentaa henkilöitä toimimaan muiden yritysten palveluksessa. Tuotannollisen puolen päätuotteita ovat ulko- ja saunaovet sekä lauteet, joista osa menee kotimaan markkinoille ja osa vientiin.

LISÄTUKI TULISI TARPEeseen

Sosiaaliseen yrittäjyyteen on aiemmin saatu tukia melko niukasti. Eduskunnassa on parhaillaan käsiteltävänä lakimuuto, joka takaisi sosiaaliselle yrittäjyydelle lisää tukia.

– Jotkut poliittiset suuntauksukset lähtevät siitä ajatuksesta, että jokainen työtön kuuluu A1-luokkaan ja pystyy ottamaan vastaan mitä hyvänsä töitä millaisissa olosuhteissa tahansa. Jokainen ajatteleva henkilö kuitenkin ymmärtää tänä päivänä, että pitkäaikaistyöttömät eivät suinkaan ole mikään työreservi, Helsingissä toimivan sosiaalisen yrityksen, Neo-Act Oy:n toiminnanjohtaja **Kari Honkanen** kertoo.

Honkanen työskentelee toiminannjohtajana Työ & Toiminta -yhdistyksessä, jonka perustama Neo-Act Oy hyväksyttiin sosiaalisten yritysten rekisteriin elokuussa 2005. Ekologiseen kierrätykseen keskittyneen yrityksen tavoitteena on sekä tehdä kannattavaa liiketoimintaa että onnistua työllistämistehtävässä.

– Puhtaasti kaupalliselta pohjalta toimivia yrittäjiä, jotka palkkaisivat edes yli 500 päivää työttömänä olleen henkilön, ei juuri löydy. Oikein hoidettuna sosiaalinen yritys voi olla loistava työkalu tällaisten henkilöiden pitkäaikaiseen työllistämiseen, toteaa Honkanen.

SOSIAALINEN YRITTÄJYYS ON VOIMAVARA

SOSVOIMA-verkoston pääajatus on, että sosiaalinen yritys on ennen kaikkea voimavara niin yrityksille, järjestöille, ohjautusti työllistyville kuin yhteiskunnallekin.

– Sosiaalisen yrittäjyyden avulla työvoimapulasta kärsivät yritykset saavat lisää työvoimaa ja se antaa järjestöille mahdollisuuden toimia kannattavasti. Pitkäaikaistyöttömät ja vajaakuntoiset puolestaan pääsevät sosiaalisen yrittäjyyden avulla kestäväälle urapolulle ja saavat elämästään uudestaan kiinni. Sosiaalinen yrittäjyys on myös yhteiskunnan voimavara, jolla voidaan ratkoa työttömyyteen ja syrjäytymiseen liittyviä ongelmia, summaa Kostilainen.♥

Lisätietoja:
harri.kostilainen@diak.fi,
www.sosvoima.diak.fi

Sosiaalinen yritys on
ennen kaikkea voimavara.

SOSVOIMA-verkosto on osa Diakonia-ammattikorkeakoulun koordinoimaa sosiaalisen yrittäjyyden kansallista teematyötä, joka kokoaa yhteen alueellisten verkostojen parhaat käytännöt ja levittää niitä valtakunnallisesti.

Teematyössä kehitetään vaihtoehtoisia liikeideoita ja liiketoimintamalleja sosiaalisten yritysten käyttöön, tuotetaan tietoa sosiaalisesta yrittäjyydestä kiinnostuneille ja järjestetään koulutusta yrittäjille. Lisäksi toimitetaan opas sosiaalisten vaikutusten mittaamiseksi.

Sosiaalisen yrittäjyyden verkosto ulottuu myös Suomen rajojen ulkopuolelle. SOSVOIMA-kehittämiskumppanuus ja kansallinen teematyö ovat osa Euroopan sosiaalirahaston rahoittamaa EQUAL-yhteistyöaloitetta. Siinä etsitään kansainvälisen yhteistyön avulla uusia keinoja syrjäytymisen, kaikenlaisen syrjinnän ja eriarvoisuuden torjumiseksi työmarkkinoilla.♥

Lisätietoja:
<http://jarvenpaa.diak.fi/>,
<http://helsinki.diak.fi>

Sosiaaliselle yrittäjyydelle toivotaan ensi vuoden alusta aiempaa enemmän tukimuotoja.

SUKKULOINTIA POTILAAN JA TIETOKONEEN VÄLILLÄ

Tietotekniikasta on tullut olennainen osa sairaanhoitajan arkea. Osan työstä se on tehnyt sujuvammaksi, mutta osan töistä se teetättää tuplana.

Teksti ja kuvat: Jaana Hintsanen

Sirpa Heinonen, 59, valmistui hoitajaksi Diakonissalaitokselta Lahdesta vuonna 1970 ja hän ollut yhtäjaksoisesti työelämässä 21 vuotta. Hänellä on myös diakonissan tutkinto.

Sini Manninen, 31, valmistui sairaanhoitajaksi Diakonia-ammattikorkeakoulusta viime vuonna, ja hoitoalan tehtävissä hän on ollut jo kuusi vuotta. Mannisella on myös kuntohoitajan ja lähihoitajan tutkinnot. Kollegat pohdiskelevat pikaisella kahvitauolla työkuvasa muuttumista vuosien varrella.

Helsingin Koskelan sairaalan G2-osastolle potilaat tulevat pitkään kuntoutukseen. Heistä suurin osa on sairastanut ai-

vohalvauksen tai ovat hoidossa aivovammojen jälkitilojen tai monivammaisuuden vuoksi. Heinonen ja Manninen työskentelevät sairaanhoitajina osastolla.

VIKKAUKSESTA DOKUMENTOINTIIN

Sairanhoitajan työtehtävät ovat vuosien varrella muuttuneet merkittävästi. Suurin osa ajasta kului ennen siisteydestä huolehtimiseen. Tärkeää oli myös viikata vuodevaatteet oikein. Sirpa Heinonen muistaa ruiskujen neulojen viilaamisen, jotta ne voitiin käyttää uudestaan. Potilaan eteen tehtiin asioita, jotka nykyään koetaan turhiksi.

– Tänäkin päivänä käytetään kertakäyttöruiskuja, ja potilasta kannustetaan enemmän omatoimisuuteen entisen hoivaamisen sijaan. Toisaalta vanhojen työtehtävien tilalle on noussut uusia kirjallisia tehtäviä, jotka tehdään tietokoneella, kiteyttää Heinonen.

Sairanhoitajan työhön kuuluu hoitotyön lisäksi hoitotyön kirjaamista. Esimerkiksi potilaan tilanteesta tehdään kirjallisia hoitotyön arvioita ja yhteenvetoja.

– Toimintojen päivittäiseen kirjaamiseen menee noin tunti, mutta myös raporttien lukemiseen koneelta menee saman verran. Samalla se on kuitenkin nopeuttanut kirjaamistehtäviä, arvioi Sini Manninen.

Sini Manninen (etualalla) ja Sirpa Heinonen käyttävät työssään sekä konetta että paperia.

Sairaanhoidajalle hyvä potilassuhde on edelleenkin tärkein.

LISÄÄ ATK-KOULUTUSTA KAIVATAAN

Sini Manninen on saanut atk-peruskoulutuksen jo opiskeluaikanaan, mutta vanhemmalla hoitohenkilökunnalla voi olla vaikeuksia omaksua tietoteknisiä valmiuksia. Ohjelmistoihin ei aina ehditä perehdyttää väkeä riittävästi.

– Ohjelmistojen käytön hallitsevat joutuvat muiden töidensä lisäksi ohjaamaan taitamattomia koneenkäyttäjiä tai pahimmassa tilanteessa jotkut kuormittuvat joutuessaan tekemään monelle hoitajalle suunnatut kirjaamistyöt yksin, kertoo Manninen.

Sekä omaisten että potilaiden vaatimustaso on noussut.

Sirpa Heinosen opiskeluaikana ei atk-opetusta vielä ollut, mutta sairaalan tietokoneohjelmien käyttö ei tuota hänelle ongelmia.

– Osaston potilaskierroilla käytän mieluummin kannettavaa tietokonetta kuin kansiota, kertoo Heinonen.

Tietotekniikan saapuminen hoitotyöhön ei kummankaan mielestä ole loiton-

tanut suhdetta potilaisiin. Hoitajat ottavat esimerkiksi tärkeän toimenpiteen, ”FIM-pisteytyksen eli Itsenäisen toimintakyvyn mittauksen”, joka kirjataan tietokoneelle ja josta myös asiakas ja omainen saavat tulosteen. Näin potilas pääsee lähemmäksi omaa hoitosuunnitelmaansa.

Nykypäivään kuuluu myös se, että potilas on tietoisempi oikeuksistaan ja mahdollisuuksistaan vaikuttaa omaan terveyteensä.

– Sekä omaisten että potilaiden vaatimustaso on noussut. Omaiset haluavat tietää, missä mennään ja itsekin osallistua hoitoon. Nykyään ei tietoa ja hoivaa jaeta ylhäältä alaspäin, kertoo Manninen.

KIRJAAMISET KAHTEN KERTAAN

Tietotekniikan tulo osastoille on aiheuttanut kaksoiskirjaamisen ongelman. Vaikka tiedot kirjataan koneelle, tulee ne vielä kirjoittaa myös paperille. Ajatuksena on ollut helpottaa sairaanhoidajan arkea, mutta tietotekniikka on tuonut myös uutta, ylimääräistä työtä. Hoitajat saattavat joutua kirjaamaan osaston ulkopuolisia tietoja, esimerkiksi ravintosuunnitelman ja painoindeksin.

Terveydenhuollossa eletään murros-

kautta, ja hoitajien tekemien dokumenttien perusteella vertaillaan osastojen toimivuutta ja suunnitellaan budjetointia.

– Tietoa kerätään kokonaisbudjettien osalta osastokohtaisesti. Sitä kautta nähdään lääkkeiden, ruoan, pyykin ja hoitotarvikkeiden kulutus. Hoitotyön suunnittelussa voidaan hyödyntää tiettyjä ohjelmia. Tällainen on esimerkiksi RAI, johon hoitajat keräävät tietynlaisten kysymysten avulla potilaskohtaista tietoa. Yhdenmuikaisten kysymysten takia tiedot ovat vertailukelpoista aineistoa hoitotyön kehittämiseen, kertoo Manninen.

Tietoteknisten kirjaamisten lisääntymisen liittyy Sirpa Heinosen mukaan siihen, että sairaanhoidosta on tehty tiedettä. Sairaanhoidaja tekee jokaisesta potilaasta sekä tulotilanteen että hoitosuunnitelman. Käytännössä ne sisältävät samat asiat, mutta tulotilanne on käytännöllinen selvitys, kun taas hoitosuunnitelma on hoitotieteellinen dokumentti.

Hoitajat ehdottavatkin, että osastoille palkattaisiin henkilökuntaa tekemään osaston ulkopuolelle menevät testit ja dokumentit. Hoitajat peräänkuuluttavat myös toimivaa omaa tietokoneohjelmaa sairaaloihin, jotta tietojen toistoilta vältyttäisiin.♥

KUUROT INNOSTUNEITA UUDESTA TEKNIIKASTA

Viittomakieliset ottavat ennakkoluulottomasti käyttöön uusia teknisiä laitteita. Mobiilitulkkipilotin testiryhmässä mukana oleva Jukka Hyyppä toivoo entistä enemmän uutta tekniikkaa viittomakielisten arjen avuksi.

Teksti ja kuvat: Marika Hiltunen

Jukka Hyyppä kertoo innokkaasti kokeilevansa uutta tekniikkaa, joka auttaa viittomakielisen arkea.

Diakin Turun toimipaikassa medianomiksi opiskeleva **Jukka Hyyppä** kertoo erityisesti nuorten viittomakielisten suhtautuvan uuteen tekniikkaan ennakkoluulottomasti. 27-vuotiaan turkulaisen omaa elämää äänettömässä maailmassa helpottavat eniten matkapuhelin ja internet.

– Päivitin hiljattain kännykkäni 3G:hen, jotta voin soittaa viittomakielisille omalla äidinkielellä tekstiviestien näpyttelyn sijasta. Vanhemmille ja muillekin olisi kiva soittaa, mutta kun 3G-verkko ei vielä toimi kuin suurimmissa kaupungeissa, hän harmittelee.

Kuurot ovat Diakin Turun toimipaikan viittomakielen lehtorin **Ulla Niittyinperän** mukaan visuaalisen etäkommunikaation käyttöönoton edelläkävijöitä.

– Kuurot ovat ottaneet internetin ja web-kameroiden avulla yhteyksiä toisiinsa jo pitkään ja aktiivisesti. Kännyköiden videopuheluita käytetään myös aika paljon verrattuna kuuleviin. Suomen kielellä kirjoittelu koetaan hankalaksi. Viittomakielisissä kuvapuheluissa välittyvät tunteet ja ilmeet aivan eri tavalla kuin tulkatussa puhelinsoitossa tai chat-ohjelmien kautta, Mobiilitulkki-hankkeen projektipäällikkö Niittyinperä kertoo.

ÄÄNTENILMAISIN SEURAAVA EDISTYSASKEL?

Vaikka tekniikka kehittyä, on Jukka Hyyppällä monta ideaa, kuinka tekniikka voisi helpottaa viittomakielisten elämää entisestään. Perustekniikkaa kotitalouteen on Hyyppän mukaan tarjolla riittävästi, mutta kanssakäymiseen julkisilla paikoilla hän toivoo parannusta.

– Usein on sellaisia tilanteita, että joku puhuu minulle huomaamattani ja kun en vastaa, kysyjälle tulee hämmentynyt olo.

Tai jos huomaan, mutta en heti ymmärrä ja pyydän kysyjää toistamaan, asia yleensä jätetään sikseen. Olisi hienoa, jos olisi jokin sellainen pikku kapine, joka reagoisi puheeseen ja heittäisi automaattisesti pienen infon puhujalle, että minuun saisi kontaktin esimerkiksi koskettamalla olkapäähän ja puhumalla selkeästi, Hyyppä selvittää.

– Julkisilla paikoilla voisi olla paikallaan lisätä erilaisia teksti-informaatioita. Lisäksi sellainen äänenilmaisim, joka kertoo, että mitä kaikkia ääniä kuuluu ympärillä, mistä suunnalta ja kuinka kovaa, olisi tarpeellinen, hän jatkaa.

UUDEN KEHITTÄMINEN INNOSTAA MUKAAN

Jukka Hyyppä on mukana hankkeessa, jossa testataan kännykän avulla tapahtuvaa viittomakielen tulkkauksipalvelua.

– Olen aina kiinnostunut uusista teknisistä asioista, ja tämä on yksi tulevaisuuden tulkkauksimuoto, jota tulen varmasti käyttämään jossain määrin. On mielenkiintoista olla jo alkuvaiheessa mukana ja mahdollisesti vaikuttaa kehitykseen, Jukka Hyyppä perustelee innokkuuttaan mobiilitulkkauksista kohtaan.

Mobiilitulkkauksista on kehitetty Diakin Turun toimipaikassa jo vuodesta 2004. Tämänhetkinen Mobiilipilotti päättyy helmikuun lopussa 2007. Pilotissa testattava mobiilitulkkauksipalvelu mahdollistaisi toteutuessaan valtakunnallisesti ajasta ja paikasta riippumattoman etätulkkauksen.

– On ollut mielenkiintoisaa kokeilla tällaista uutta tulkkauksimuotoa, jossa kolmas henkilö ei ole fyysisesti mukana vuorovaikutustilanteessa. Näen suurimman hyödyn olevan lyhyissä vuorovaikutustilanteissa, joihin on hankalaa tai melko turhaa tilata tulkki paikalle, Hyyppä kertoo.♥

Lisätietoja:
ulla.veitonen@diak.fi,
www.mobiilitulkki.fi

Hyyppä on mukana Diakin Turun toimipaikan mobiilipilotti-hankkeessa

Mobiilitulkkkaus on Jukka Hyypän mukaan kätevää muun muassa kirjastossa. Jussi Myyryläinen opasti Hyypän oikeiden kirjojen äärelle.

Diakin Turun toimipaikassa medianomiksi opiskeleva Jukka Hyypä kertoo mobiilitulkkauksen olevan kätevää nopeissa vuorovaikutustilanteissa, kuten kirjastokäynnillä.

ESTEET POIS OPISKELUN TIELTÄ

Suomessa ollaan jo pitkällä sukupuolten välisessä tasa-arvossa, mutta yhdenvertaisuudessa on vielä paljon tekemistä. Jokaisella tulisi olla yhtäläiset mahdollisuudet opiskeluun, mutta tämä ei aina toteudu.

Teksti: Marika Hiltunen

– Opiskelun esteet voivat liittyä luki-vaikeuteen, terveyteen, vammaan tai kulttuuriin. Kuulo- tai näkövammaisen voi kohdata esteitä oppilaitoksen internet-sivuilla ja verkko-oppimisympäristöissä, selvittää Diakin Pieksämäen toimipaikassa työskentelevä **Merja Ylönen**.

Ylönen toimii ammattikorkeakoulukentän koordinaattorina ESOK-hankkeessa, joka edistää esteettömyyttä ja yhdenvertaisuutta suomalaisissa korkeakouluissa. Projekti käynnistyi vuoden alussa ja jatkuu vuoden 2009 loppuun. Ylönen toivoo, että siihen mennessä esteettömällä opintieellä on harpattu jo monta askelta.

– Tavoitteena on, että siihen mennessä esteettömyys sisältyy kaikkien korkeakoulujen strategioihin ja arkeen.

OPINTOJEN VENYMINEN MINIMIIN

Koko projektin keskeinen tavoite on Ylösen mukaan se, että opiskelijat voivat mahdollisimman yhdenvertaisesti hakeutua opiskelemaan suomalaisiin korkeakouluihin, opiskella niissä ja jatkaa uraa opintojen jälkeen.

– Yksi tärkeä asia, johon halutaan panostaa, on vähentää opintojen venymistä ja keskeyttämistä. Viivytysten taustalla ovat usein joustamattomat opetussuunnitelmat ja -järjestelyt, joissa ei huomioida esimerkiksi luki-vaikeutta tai opiskelijan vammaa ja terveydentilaa. Opiskelijan tulisi saada näihin tilanteisiin ohjausta, tukea ja apua, Ylönen korostaa.

Opetusministeriön rahoittaman hankkeen koordinaattoreina toimivat Diakonia-ammattikorkeakoulu ja Jyväskylän yliopisto.

– Uskon, että Diakin arvomaailma vaikutti siihen, että meitä pyydettiin esteettömyyshankkeen koordinoijiksi. Opiskelijamme perehtyvät esteettömyyteen, monikulttuurisuuteen ja yhdenvertaisuuteen jo opiskeluaikana. Lisäksi korkeakoulumme yksiköitä on eri puolella maata, joten toimintamme on valtakunnallisesti tuttua ja tunnettua, Ylönen pohtii.♥

Lisätietoja:
merja.ylonen@diak.fi,
<http://esok.jyu.fi>

VAIHTAREIDEN YHTEINEN OLOHUONE

Useimmat Diakonia-ammattikorkeakoulun Kauniaisten toimipaikan noin sadasta opiskelijasta suorittavat osan harjoittelustaan ulkomailla. Harjoitteluajana yhteyttä kotikouluun ja toisiin maailmalla oleviin opiskelukavereihin pidetään verkko-oppimisalustan avulla.

Teksti: Soila Lindholm

– Keskustelupalstalla opiskelijat vaihtavat ahkerasti kuulumisiaan. Tämä antaa mahdollisuuden tavallaan yhteiseen olohuoneeseen, kertoo Kauniaisten toimipaikan lehtori **Lauri Vartiainen**.

Tänä lukukautena Kauniaisista on levittäytynyt yhteensä 17 sosionomi- ja kirkon nuorisotyöopiskelijaa kuudelle eri manteelelle. Opiskelijoita on muun muassa Bangladeshissa, Angolassa, Brasiliassa, Kanadassa ja Kroatiasa. Harjoittelu on osa monikulttuurinen ammatillisuus -opintokokonaisuutta. Vartiaisen mukaan suurin osa kurssilaisista lähtee harjoitteluun maailmalle.

”Mielenkiintoista aussilaisessa elämäntavassa on myös sekin, että televisio on lähes koko ajan päällä. Kun iltapäivällä tulemme kotiin, televisio saattaa hyvinkin pauhata, vaikka kukaan ei olisi kotona.”

Kauniaisten toimipaikalla on seitsemän vuoden perinteet kansainvälisestä työharjoittelusta ja harjoittelun aikana verkossa toimivasta kontaktialustasta. Ensimmäisen kurssin kanssa vuonna 1999 yhteydenpito hoidettiin HyperNews-palvelun avulla.

– Se oli paljon vaatimattomampi ja hankalampi kuin nykyään käytössä oleva WebCT. Suurimmat ongelmat kuitenkin liittyivät alussa siihen, ettei esimerkiksi Afrikassa ollut tuolloin vielä kaikkialla internetyhteyksiä saatavilla, Vartiainen toteaa.

”Saavuimme muutama tunti sitten varhaisnuorten leiriltä Chidlowsta Leschenaultian leirikeskuksesta. Koko leiri oli rakennettu Narnia-elokuvan ympärille, ja jokainen Raamattu-opetus ja aktiiviteetti liittyi jollain tavalla elokuvaan.

TÄRKEINTÄ ON VERTAISTUKI

Kolme kuukautta kestävä harjoittelun aikana opiskelijat tekevät myös oppimistehtäviä, joiden anto ja palautus tapahtuvat verkossa.

– Tehtävissä kerrataan harjoitteluympäristöstä sekä käsitellään omia prosesseja, kuten kulttuurishokkikysymyksiä. Lisäksi tehtävissä pyydetään pohdintaa siitä, mitä kirkollisuus on kussakin kulttuurissa, sanoo Kauniaisten toimipaikan lehtori ja kansainvä-

Kuva: Soila Lindholm

lisyysasioiden koordinaattori **Hanna Niemi**.

– Pari vuotta sitten tehdyn selvityksen mukaan tärkeintä palvelussa on kuitenkin muilta maailmalla olevilta saatava vertaistuki. Yhteisellä alustalla voi myös lähettää ohjaaville opettajille kysymyksiä ja päivittää yhteystietoja, Vartiainen jatkaa.

”Iltaisin lauloimme lapsille suomalaisia tuttuja lauluja (riihikirkkohymni, jäähyväislaulu, evankeliumi, swing low, sinun varaasi), joita lapset kuuntelivat innoissaan. Suomen kieli on nimittäin jotain todella eksoottista, jota lapset eivät ole aikaisemmin kuulleet”.

MAAILMA ON AVARTUNUT

Oppimisalustan käyttöön liittyvä ongelma on kuitenkin se, ettei tekniikka ole levittäytynyt tasaisesti maailmalle.

– Tänäkin päivänä osa opiskelijoista on vaihtokohteessa, jossa ei ole mahdollisuutta päästä internetiin, Niemi huomauttaa.

– Netinkäyttömahdollisuudet voivat vaihdella paljonkin. Esimerkiksi Namibiassa pieneltäkin paikkakunnalta saattaa löytyä nettikahvila. Joku taas saattaa viettää osan harjoittelustaan kaupungissa ja osan keskellä viidakkoa, jossa mahdollisuutta päästä internetiin ei kerta kaikkiaan ole, Vartiainen lisää.

Vartiaisen mukaan ongelmasta saadaan jatkuvasti pientä moitetta.

– Palaute palvelusta jää kuitenkin plussan puolelle. Oppimisalusta koetaan kuitenkin harjoittelua helpottavaksi työvälineeksi.

– Opettajan kannalta yhteinen palvelu helpottaa ohjausta, sillä se mahdollistaa kommunikoinnin kaikkien kanssa kerralla. Lisäksi on ollut hienoa, että opiskelijat ovat lähettäneet valokuviaan palveluun. Maailma on avartunut monesti silläkin tavalla, Niemi toteaa.♥

Lisätietoja: lauri.vartiainen@diak.fi, hanna.niemi@diak.fi

Lainaukset Australian Perthissä työharjoittelussa olevalta Ilkka Kontturilta (vasemmalla). Mukana harjoittelussa oli myös opiskelukaveri Kalle Ylönen.

Kuva: Ilkka Kontturin ja Kalle Ylönen kuva-arkisto

LUOVUUS EI TIETOKONEITA KAIPAA

– Tietoyhteiskunta ei tarkoita ensisijaisesti tekniikkaa. Se on syvempi muutos kohti innovaatiopohjaisempaa yhteiskuntaa, jossa koulutuksen päämääränä ei ole se, että ihmiset osaavat käyttää nettiä tai tietokonetta, professori Pekka Himanen toteaa.

Teksti ja kuva: Soila Lindholm

Luova intohimo on yksi Taideteollisen korkeakoulun professorin ja tietoyhteiskuntaan erikoistuneen filosofin **Pekka Himasen** erityisen tärkeänä pitämistä teemoista.

– Innovatiivinen toiminta perustuu luovan intohimon ilmiölle ja rikastavan yhteisön logiikalle. Tarvitsemme koulutusta, joka tukee näiden kehittymistä. Siinä tiedon siirtämisen sijaan autetaan henkilöitä löytämään oma juttunsa elämässä ja lähtemään toteuttamaan sitä muiden ihmisten, eli rikastavan yhteisön kanssa.

Himasen mielestä tietoyhteiskunnan oppimisen ja koulutuksen haasteet eivät ole teknisiä.

– Tietoverkolla ei mitään roolia silloin, kun ihminen löytää oman merkityksensä ja juttunsa ja oppii käyttämään erilaisia resursseja kriittisesti.

Himanen pitää opettajan roolia tärkeänä opiskelijan kehitykselle.

– Opettajan tulee saada aikaan jatkuvan oppimisen halu ja kyky. Lapsella on pienenä utelias ja ihmettelevä asenne, mutta se katoaa. Jokin koulujärjestelmäsämme ei toimi, sillä siinä lapsi muutetaan vähitellen paikallaan pysyjäksi konkreettisesti, mutta myös ajatuksen tasolla.

TIETOTEKNIikka DEMOKRATISOI OPETUSTA

Himanen katsoo, ettei tietoyhteiskunnan tuomista mahdollisuuksista ole aina hyötyä koulutukselle.

– En tiedä yhtään esimerkkiä, että sähköpostin välityksellä olisi innostettu ihminen, välitetty luova intohimo tai synnytetty rikastava yhteisö. Se ei tosin tarkoita, ettei verkko-opetuksella olisi mitään paikkaa. Suurin osa on kuitenkin kasvotusten tapahtuvaa opetusta, joten kaiken ei tarvitse olla sellaista. On hyvä, että on

vapautta valita.

Himasen mielestä tietotekniikka myös demokratisoi opetusta.

– On myös erilaisia oppijoita ja vähemmistöjä, jotka uuden tekniikan avulla pääsevät mukaan tietoyhteiskuntaan. Live-tilannehan suosii tiettyä ihmistyyppiä. Ne, jotka ovat eniten äänessä, eivät välttämättä ole niitä, joilla on eniten sanottavaa.

– Tietoverkot mahdollistavatkin ajatusten ulostulon ilman reaaliaikaa. Yleensä ne, joilla on mielenkiintoisimmat ajatukset, ovat eri tyyppit kuin ne, jotka ovat aina ensimmäisenä ilmaisemassa mielipiteitään.

INFORMAATIOMASSA VOI JOHTAA HARHAAN

Tietoverkon hyödyntäminen opinnoissa ja työssä ei kuitenkaan aina ole Himasen mielestä positiivisen asia.

– Niin sanottua copy-pastea tapahtuu paljon. Monethan raportoivat tietoaan Wikipedian pohjalta, vaikka melkein jokainen Wikipedian artikkeli sisältää pahoja virheitä.

– Informaatiomassaa voi tuottaa helposti, mutta kiinnostavampaa on lukea ajattelun kehittymistä. Yrityksethän tuottavat informaatiomassaa mielettömät määrät; muistioita, powerpoint-esityksiä ja strategioita, mutta kukaan ei ole varsinaisesti ajatellut missään vaiheessa yhtään ajatusta, Himanen toteaa.♥

Lisätietoja:

www.pekkahimanen.org/suomi.html

Pekka Himasen mielestä tietoyhteiskunnan haasteet ovat muutakin kuin teknisiä.

UUTISIA

TULKKAUSPALVELUITA LISÄTTIIN

Kuulo-, näkö- ja puhevammaiset saavat ensi vuonna lisää tulkkauspalveluja viittomakielellä tai muilla menetelmillä. Eduskunta päätti asiasta lokakuun lopulla muuttamalla vammaispalvelulakia.

Vaikeasti kuulo- ja näkövammaisella on tällä hetkellä oikeus saada tulkkauspalveluja 240 tuntia vuodessa eli noin 40 minuuttia päivässä. Vuoden 2007 alusta tulkkaus-tuntien määrä kasvaa 360:een. Se merkitsee noin tunnin tulkkausta päivässä.♥

Lakimuutos takaa töitä viittomakielen tulkeille tulevaisuudessakin. Tulkkiopiskelija Salla Lintula viittoo kännykkään.

DIAK TOISEKSI TUNNETUIN AMMATTIKORKEAKOULU

Diak on toiseksi tunnetuin ammattikorkeakoulu korkeakouluopintoja suunnittelevien lukiolaisten keskuudessa.

Tulokset ilmenevät loppukesällä 2006 tehdystä kyselystä, johon vastasi lähes 1400 lukiolaista. Vertailun julkaisi Helsingin Sanomat 28.10.2006.

Oppilaitosmaine 2006-kyselyn teki T-Median toimeksiannosta 15/30 Research.♥

Lukiolaiset tuntevat Diakin tutkimuksen mukaan hyvin.

MOBIILITULKKAUS MYÖS VERKOSSA

Diakin Mobiilitulkki-hankkeen verkkosivut on avattu. Mobiiliin maailmaan pääset tutustumaan osoitteessa www.mobiilitulkki.fi.

Sivut sisältävät tietoa Diakin koordinoimasta hankkeesta, jossa pilotoidaan viittomakielen mobiilia tulkkauspalvelua Turun seudulla.

Hanke toteutetaan yhteistyössä Turun tulkkeskuksen ja Turun kuurojen yhdistyksen kanssa, ja sitä rahoittaa Raha-automaattiyhdistys.♥

Lisätietoja:
ulla.niitynpera@diak.fi,
elisa.koskinen@diak.fi

VERKKOKLINIKKA ON NYT MEDIAMYLLY

Verkkoklinikkana aloittanut digitaalisen oppimateriaalin tuotantopalvelu on nyt nimeltään Mediamylly. Diakin Turun yksikössä toimiva palvelu tarjoaa Diakin kaikille yksiköille sekä ulkopuolisille tilaajille kattavat palvelut digitaalisen oppimateriaalin ja oppimisaihiodien käsikirjoittamiseen ja tuotantoon.

Mediamylly tarjoaa myös pedagogista ja teknistä tukea sekä avustaa ideoinnissa ja käsikirjoituksessa. Tiedustele myös koulutuspalveluita.♥

Lisätietoja:
www.turku.diak.fi/mediamylly,
kari.nevalainen@diak.fi,
jarkko.elo@diak.fi

Lue myös juttu sivulta 5.

DIAKISSA TAPAHTUU

YHTEISHAUN PIIRIIN UUSIA KOULUTUKSIA

Aikuiskoulutus ja ylemmät ammattikorkeakoulututkinnot sekä vieraskielinen nuorten koulutus siirtyvät yhteishakuun keväästä 2007 alkaen. Aiemmin ammattikorkeakoulujen yhteishaussa on haettu vain nuorten tutkintotavoitteiseen koulutukseen.

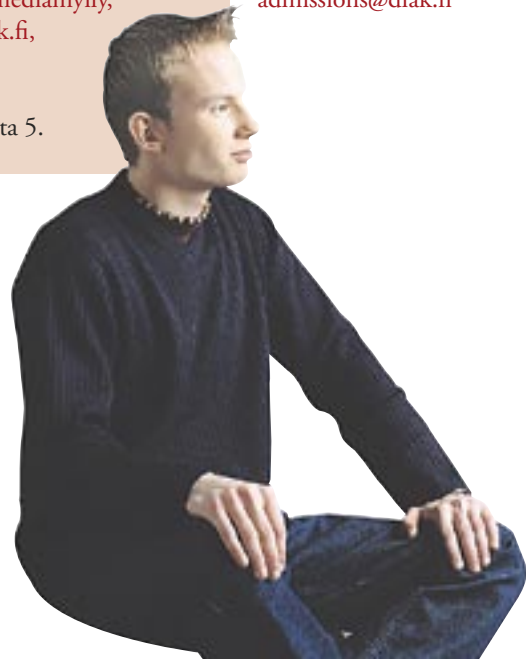
Keväällä 2007 nuorten koulutuksessa Diakissa on haussa sosiaalialan, hoitotyön ja viittomakielen tulkinn koulutusohjelmat. Nuorten koulutukseen haetaan seuraavan kerran 26.3.–13.4.2007. Koulutukset alkavat syyskuussa 2007.

Aikuiskoulutukseen ja ylempiin ammattikorkeakoulututkintoihin haetaan seuraavan kerran 16.4.–4.5.2007. Kevään 2007 haussa on mukana sosiaalialan ja hoitotyön koulutusohjelmat sekä Terveyden edistämisen ylempi ammattikorkeakoulututkinto teemalla perhehoitotyö.

Vieraskielisestä nuorten koulutuksesta kevään yhteishaussa on mukana sosiaalialan tutkinto Degree Programme in Social Services. Hakuaika syksyllä 2007 alkavaan koulutukseen on 15.1.–9.2.2007

Suomenkielisiin koulutusohjelmiin voi hakea osoitteen www.amkhaku.fi kautta, ja sosiaalialan englanninkieliseen koulutusohjelmaan osoitteen www.admissions.fi kautta. Tutustu myös koulutusta tarjoavien toimipaikkojen sivuihin.♥

Lisätietoja:
hakutoimisto@diak.fi,
admissions@diak.fi

OSATTOMUUS DIAKONIAN HAASTEENA

– Tilastot osoittavat vääjäämättömästi, että taloudellinen eriarvoisuus on kasvamassa suomalaisessa yhteiskunnassa. Vaikka suurella osalla kansasta menee hyvin, köyhin väestönosa jää lähes kokonaan jälkeen muiden suotuisasta kehityksestä, toteaa Diakin rehtori Jorma Niemelä.

Suomalaisessa yhteiskunnassa tapahtuva muutos haastaa yhä voimakkaammin hyvinvointiyhteiskuntamallin.

– Osattomuuden poistamiseksi tarvitaan rahaa, mutta se ei yksistään riitä. Tarvitaan sosiaali- ja sivistyspolitiikan aivan uudenlaisia kombinaatioita, Niemelä toteaa.

Näitä uudenlaisia kombinaatioita pohdittiin seminaarissa, jonka Diakonia-ammattikorkeakoulu ja Oulun Diakonissalaitos järjestivät 23.–24.11.2006. Osattomuus diakonian haasteena -seminaarissa puhujissa oli mukana useita asiantuntijoita yhteiskunnan ja diakonian eri tahoilta.

Oulun diakonissalaitos juhlii tänä vuonna 110-vuotista sairaanhoitajakoulutusta ja Diakonia-ammattikorkeakoulu 10-vuotista olemassaoloaan. Seminaari oli osa organisaatioiden juhluvuoden tapahtumia.♥

Lisätietoja: kari.ruotsalainen@diak.fi,
<http://oulu.diak.fi>, <http://www.odl.fi>

JULKAISUJA

Diakonia-ammattikorkeakoulu julkaisee oppikirjoja, tutkimusraportteja, artikkelikoosteita, katsauksia ja selvityksiä sosiaali- ja terveysalan, kirkon ja seurakuntatyön sekä viittomakielen ja viestinnän aloilta. Julkaisusarjassa ilmestyy marras-joulukuussa 2006 seuraavat teokset:

A-sarja

Karppinen, Leena
”Vain paras on tarpeeksi hyvää lapsille”.
Ruusu Heininen Sortavalan Kasvattajaopiston perustajana ja kehittäjänä

B-sarja

Kinnunen, Tuula
Vertaistuki erityislapsen vanhempien voimavarana

D-sarja

Djupsjöbacka, Stefan
Mitä koulutuksen jälkeen?
Diakonia-ammattikorkeakoulusta valmistuneiden työelämään sijoittuminen ja saadun koulutuksen arviointi

Julkaisuja voi ostaa Granum-verkkokirjakaupasta <http://granum.uta.fi> tai lähettää tilauksen sähköpostitse: tilaukset@diak.fi.

Diakin julkaisuutoimintaa koordinoi julkaisuutoiminnan suunnittelija Mervi Kivirinta.

Jos haluat sähköpostilistalle, jolla ilmoitetaan uuden julkaisun ilmestymisestä, ota yhteyttä mervi.kivirinta@diak.fi, puh. 040 8230 878.

Lisätietoja:

<http://www.diak.fi/julkaisuutoiminta>

AVOIN AMK -OPIKSESI!

Tarjoamme korkealaatuisia ammattikorkeakouluopintoja seuraavilla aloilla:

- hoitotyö
- sosiaaliala
- viestintä
- viittomakieli

DIAKONIA-AMMATTIKORKEAKOULU

Palvelu Diak
palveluita työelämälle

Lisätietoja ja opintoihin ilmoittautuminen: www.diak.fi/avoinamk

Tutkinto Diak opiskelu Diakissa

TUTKINTOON JOHTAVAA KOULUTUSTA

Diakonia-ammattikorkeakoulu on valtakunnallinen ammattikorkeakoulu. TutkintoDiak vastaa kaikesta Diakissa tarjottavasta tutkintoon johtavasta koulutuksesta.

Diakissa on viisi koulutusohjelmaa: sosiaalialan, hoitotyön, viestinnän ja viittomakielentulkin sekä englanninkielinen sosiaalialan koulutusohjelma.

Tutkintonimikkeet ovat: medianomi (AMK), sairaanhoitaja (AMK), sosionomi (AMK), terveydenhoitaja (AMK), viittomakielentulkki (AMK) ja Bachelor of Social Services.

Lähes puolet sosiaali- ja terveysalan opiskelijoista sisällyttää tutkintoonsa myös kirkollisen kelpoisuuden: diakonissa, diakoni, kirkon nuorisotyönohjaaja.

Diakissa voi myös opiskella ylempään amk-tutkintoon neljässä koulutusohjelmassa.

Ota yhteyttä alueesi opintotoimistoon! Ks. www.diak.fi

Palvelu Diak palveluita työelämälle

TUTKIMUSTA, KEHITTÄMISTÄ JA PROJEKTEJA

PalveluDiak kokoaa yhteen Diakonia-ammattikorkeakoulun työelämäpalvelut ja tarjoaa palveluita keskitetysti työelämän edustajille ja erilaisille yhteisöille.

Koulutuspalvelut tarjoavat monipuolisia erikoistumisopinnoita, ylempiä amk-opintoja, avoimen ammattikorkeakoulun opintoja ja ammatillista täydennyskoulutusta.

Tutkimus- ja kehittämispalveluista saa vaihtoehtoja tutkimukseen, kehittämiseen, projekteihin ja aluekehitykseen.

Tietopalveluista löytyvät Diakin kokoamat ja tarjoamat tietotuotteet, kuten julkaisut ja ajankohtaistiedotteet sekä kirjasto- ja tietopalvelut. Uutuutena ainutlaatuinen opinnäytepankkimme – ota tulosten hyöty käyttöön!

Ura- ja rekrytointipalveluihin on koottu opinnäyte- ja harjoitteluyhteistyöhön liittyvät palvelut.

Ota yhteyttä! Jokaisessa toimipaikassa toimii PalveluDiak-yhteyshenkilö, joka kertoo mielellään lisää palveluistamme! Ks. www.diak.fi/otayhteytta

Diaktori-lehti on Diakin Turun toimipaikan medianomiopiskelijoiden tuottama.

DIAKONIA - AMMATTIKORKEAKOULU

DIAK ETELÄ

HELSINGIN TOIMIPAikka

Alppikatu 2 A, 00530 Helsinki
Yksikönjohtaja Jari Helminen
Puh. 020 160 6103 tai 040 869 6021
Faksi 020 160 6120

KAUNIAISTEN TOIMIPAikka

Helsingintie 10, 02700 Kauniainen
Yksikönjohtaja Timo Junkkaala
Puh. 020 160 6489 tai 050 545 8446
Faksi (09) 505 2950

DIAK LÄNSI

PORIN TOIMIPAikka

Metsämiehenkatu 2, 28500 Pori
Yksikönjohtaja Kirsi Sirola
Puh. 020 160 6406 tai 040 840 0465
Faksi 020 160 6416

DIAK ITÄ

PIEKSAMÄEN TOIMIPAikka

Huvilakatu 31, 76310 Pieksämäki
Yksikönjohtaja Esko Kähkönen
Puh. 020 160 6327 tai 040 539 7110
Faksi 020 160 6343

JÄRVENPÄÄN TOIMIPAikka

Järvenpääntie 640, 04400 Järvenpää
Yksikönjohtaja Mikko Malkavaara
Puh. 020 160 6503 tai 0400 874 563
Faksi 020 271 5871

LAHDEN TOIMIPAikka

Vuorikatu 4, 15110 Lahti
Yksikönjohtaja Hannu Harri
Puh. 020 160 6181 tai 0400 979 922
Faksi 020 160 6199

TURUN TOIMIPAikka

Lustokatu 7, 20380 Turku
Yksikönjohtaja Eila Hannula
Puh. (02) 412 3610 tai 0400 246 412
Faksi (02) 412 3800

DIAK POHJOINEN

OULUN TOIMIPAikka

Uusikatu 46, 90100 Oulu
Yksikönjohtaja Kari Ruotsalainen
Puh. 020 160 6555 tai 040 549 0698
Faksi 020 160 6551